

Sedly dvě hrdličky

$\text{♩}=176$

Sed - ly dvě hrd - lič - ky bí - lé na vě - tev lí - py na -

ší, když já jsem šep - tal své mi - lé

o věr-né lás-ce na - ší.

V ná - ru-čí mém se mi chvě -

la, když jsme se mi - lo - va - li,

všu - de ti -

cho, jen nad ná - mi hrd-lič - ky cuk-ro - va - ly.

2. Já jsem jí lásku vyznával, šeptal má "holubičko,"
věrnost svou na věky dával, líbal jsem její líčko.
Její rty jako ta růže slova lásky šeptaly,
a hrdličky stejně s námi sen lásky prožívaly.

3. Oba jsme si v duchu přáli, aby se zastavil čas,
věrností své srdce hřáli, ve stáří zbělal mi vlas.
Škoda, že sen to byl krátký, hrdličky odletěly,
osud krutý milou mně vzal, my se víc neviděli.